

שיחת השבוע

ספרים

תורת החסידות

מאת יצחק אלפסי

בהוצאת מוסד הרב קוק

כרך רביעי של אנציקלופדיה מקיפה על החסידות, תורתה ואישיה. בכרך זה תולדותיהם והגותם של אישי החסידות מהדור השישי. 533 עמ'. טל' 052*6526231.

תשובות אניגדור הלוי

מאת הרב אניגדור נבנצל

בהוצאת ספרי קדומים

שאלות ותשובות בארבעת חלקי השולחן ערוך, בתנ"ך ובמגוון עניינים אחרים. זה החלק הראשון, העוסק ב'אורח חיים'. עורך: ניצן בראונר. 516 עמ'. טל' 052*3121097.

סיפור מן הפטרה

מאת הרב שלמה שוב

בהוצאת המחבר

הספר מסביר את עניינה של כל אחת ואחת מהפטרות והקשר שלה לפרשת השבוע. שני כרכים. טל' 050*3555700.

מבט מיוחד

מאת שרה רבקה ליפש

בהוצאת המחברת

אם לילד אוטיסט חולקת את מחשבותיה עם הקוראים, ופותחת צוהר אל "עולם ענק ולא" מוכר". 164 עמ'. טל' 01*700*704120.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס	כניסת השבת
8:03	8:45	7:50	7:41	
9:11	9:55	8:47	8:43	צאת החג

פרקי אבות: פרק א'

289 בתי חב"ד לשירותכם *3770 מוקד חב"ד

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 60840
טל' 972*72*2770100 • פקס 972*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מאבק של שלושה ראשי חץ

גם בסוגיית המסתננים העמדות מוכתבות מראש, והו נובעות משאלה מרכזית אחת - האם אנחנו באמת רוצים לקיים כאן מדינה יהודית

המאבק האמיתי מאחורי ה'דאגה' למסתננים (צילום: אלי סגל)

שיהיו כאן יותר גויים, יהיה אפשר לתבוע בשמם הפעלת תחבורה ציבורית ובתייעסק בשבתות, עריכת נישואין אזרחיים, הכללת דתות זרות בתכניות הלימודים, הכרה בגיורים פיקטיביים, העלאת גויים גמורים ורישומם כיהודים, מלחמה בדת ישראל, ועוד ועוד.

המאבק הזה מתנהל באמצעות שלושה ראשי חץ: הראשון הוא אותם ארגוני 'זכויות אדם' (כביכול); השני הוא התקשורת, המתגייסת בחדווה לקמפיילים של אותם ארגונים; וראש החץ השלישי הוא מערכת המשפט, שאף היא מזדהה עם האג'נדה הזאת, וכמעט אינה מניחה לכנסת ולממשלה לממש את רצונו של רוב העם.

מאבק משולב

אין לנו שום סיבה להתנצל על רצוננו לחיות במדינה יהודית. אם זו תחדל חלילה מלהיות מדינה יהודית ותיהפך למדינת כל אזרחיה, בכך תאבד את זכותה המוסרית על הארץ הזאת. כי באמת, באיזו זכות באים אזרחים מכל מיני מדינות בעולם ומשתלטים על הארץ? זכותנו האחת והיחידה נובעת מהיותה של הארץ ארצו של העם היהודי, ומזכותו של העם היהודי לשוב אל נחלתו.

המאבק של הגורמים הזרים נגד ההתיישבות בארץ ישראל, נגד זכותה של המדינה לסלק מכאן מסתננים לא-יהודים ונגד ערכי הדת היהודית מוכיח עד כמה שלוש המרכיבים האלה כרוכים זה בזה. מתברר ששלמות התורה, שלמות העם ושלמות הארץ הן למעשה מקשה אחת.

אלת המסתננים מאפריקה הייתה אמורה להיות פשוטה. מדינות רבות מתמודדות עם הגירה בלתי-חוקית, וכל מדינה נוהגת לגרש את המסתננים הבלתי-חוקיים לארצותיהם. בעצם, הסערה הציבורית הייתה אמורה להיפתקד בנקודה אחת - הפעלת לחץ על הממשלה לטפל בבעיה ולחדול מלנהוג אודלתי בננושא.

אבל פתאום התחלנו לשמוע את המקהלה הקבועה של 'אוהבי האדם', שוחרי 'זכויות האדם', הדואגים לחוליי

העולם כולו. מי שתבעו להחזיר את המסתננים לארצות מוצאם הוצגו כגזענים שונאי זרים. התקשורת החלה לספר על אומללותם של אותם מסתננים, בניסיון לעורר רגשות רחמים וחמלה.

מתברר שגם בסוגיה זו העמדות מוכתבות מראש, והן נובעות משאלה מרכזית אחת - האם אנחנו באמת רוצים לקיים כאן מדינה יהודית.

שאיפה לכרסם

גורמים רבי-עוצמה פועלים בהתמדה בשאיפה לכרסם ביהודייה של המדינה. הם מפעילים מאות ארגונים, באמצעות קרנות אדירות, שמאחוריהן מעצמות זרות. בשנים האחרונות נחשף קצה הקרחון של מעללי 'הקרן לישראל חדשה', השולחת זרועות תמנון לכל תחום בחיינו, בשאיפה לרוקן את החברה הישראלית מנשמתה היהודית ולהפוך אותה לעוד דמוקרטיה מערבית, נטולת זהות ומשמעות.

אותם גורמים חותרים תחת המאמץ ההתיישבותי. הם יילחמו על זכותם של בדואים להשתלט על אדמות ולבנות בלי היתר, אך יתבעו לעקור בתים של יהודים במגרון ובבית-אל. הם יתייצבו לימין ערבים הכובשים שכונות שלמות בערים יהודיות, אך ירעישו עולמות נגד כניסת יהודים לבית שנקנה כדת וכדין בחברון. הם דוגלים בהעלאת גויים גמורים לישראל ובפתיחת שערי הארץ לעובדים זרים ולמהגרי עבודה אפריקנים.

הצפת המדינה בבליל של גויים משרתת את השאיפה הפנימית של הגורמים האלה. ככל

הקב"ה וישראל, איש ואישה

קלה בקדושתם, ולכן הם נדרשים לזהירות יתרה.

בעל' גם בזמן הגלות

לכן כל חטא הוא בבחינת "איש כי תשטה אשתו". הקב"ה הוא כביכול ה'בעל' ובני ישראל הם ה'אישה'. הזיקה הזאת עומדת בתוקפה גם בזמן הגלות, שכן בניישראל טוענים כלפי הקב"ה: "מה לבעל על אשתו לאחר גירושין", והקב"ה משיב על כך: "אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה".

כלומר, לכאורה יכולים יהודים לטעון שהגלות מעידה שהקב"ה כביכול 'התגרש' מאיתנו. משיב הקב"ה: איפה הגט שנתתי לכם? הלא "להחליפם באומה אחרת חס' ושלום איאפשר". גם בזמן הגלות נשארים בניישראל בבחינת 'אשתו' של הקב"ה. לכן כל סטייה קלה מרצון ה' חמורה כליכך, ויהודי לא היה חוטא אילולא רוח שטות שנכנסה בו.

(תורת מנחם כרך ז, עמ' 316)

הדין של "איש כי תשטה אשתו" חל על אישה נשואה בלבד. כלומר, חומרתו הגדולה של החטא נובעת מהיותה 'אשת איש'. לכן זה הדימוי המדוייק ביותר לחטא שיהודי חוטא כלפי הקב"ה. חומרתו של החטא היא מפני שבניישראל הם בבחינת 'אישה' לקב"ה, והם נחשבים 'אשת איש'.

האיסור נובע מהייחוד

יש דברים שאינם נחשבים חטא כאשר הם נעשים על-ידי אומות-העולם, אבל הם אסורים בתכלית על יהודי. למשל, כשאומות העולם מאמינות בכוחות עליונים מלבד הבורא, כל עוד הן מאמינות שהקב"ה הוא 'אלוקי האלוקים' - אין זה נחשב מרידה בקב"ה. ואילו אצל יהודי, גם אם הוא מאמין בקב"ה, אבל מייחס עצמאות לכוח כלשהו - זו עבודה זרה.

כך מוסבר גם בזוהר שהטעם שאיסור אכילה של שקצים ורמשים חל דווקא על יהודים, בעוד אכילתם מותרת לאומות-העולם, נובע מייחודם של בניישראל. דווקא מפני מעלתם המיוחדת אין הם יכולים לסבול אפילו פגיעה

על הפסוק "איש איש כי תשטה אשתו" אומרים חז"ל: "אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות". המילה "תשטה" היא גם מלשון שטות, והדבר בא ללמדנו שכל חטא נובע מרוח-שטות שנכנסה באדם.

כוונת חז"ל היא שכל עברה, גם קלה ביותר, נובעת מרוח שטות, ואילו זו לא הייתה נכנסת באדם, לא היה חוטא אפילו בדקדוק קל של דברי סופרים. שכן יהודי, בעצם מהותו, רוצה להיות קשור עם הקב"ה ואין הוא רוצה להיפרד ממנו אפילו לשעה קלה. החטא יכול להתרחש רק כאשר נכנסת בו רוח שטות שמכסה ומסתירה את הרצון האמיתי שלו.

דימוי מדוייק

אך אם התורה מבקשת ללמדנו שכל חטא נובע מרוח שטות, מדוע בחרה לומר זאת דווקא בחטא חמור ביותר? לכאורה היה עליה לגלות זאת בעברה קלה, כדי להבהיר שאפילו חטא קל לא היה מתרחש אילולא אותה רוח שטות? מכאן שיש קשר מיוחד בין העניין של "איש כי תשטה אשתו" לבין האפשרות שיהודי יחטא ויעבור על רצון ה'.

אמרת השבוע

לא להחמיץ את הטוב

שאלו את רבי אברהם־מרדכי מגור, בעל 'אמרי אמת', מדוע הוקדמה מסכת נזיר למסכת סוטה, והלא אמרו חז"ל: "הרואה סוטה בקלקולה - יזיר עצמו מן היין".

השיב להם: "הדרך הבסיסית של התורה היא 'סור מרע ועשה טוב' - תחילה להתרחק מן הרע ואחר-כך לעשות את הטוב. לכן אמרו חז"ל שהרואה סוטה בקלקולה נדרש להפיק את הלקח ב'סור מרע', ואחר-כך יבוא לעשה טוב' ויהיה נזיר מן היין. אולם במרוצת הדורות נוכחו שאם האדם יתרכז בהימנעות מהרע, הוא עלול להחמיץ את השלב של 'עשה טוב'. לכן המליצו לעשות את הטוב בכל עת, וממילא נגיע להימנעות מהרע. רמז לכך טמון בהקדמת מסכת נזיר למסכת סוטה".

פתגם חסידי

"שתיית יין יש שהיא נעשית לשם מצווה, אך כמו כל מצווה יש להיזהר שלא לעבור על 'בל תוסיף'" (רבי אברהם־יעקב מסדיגורה)

קרבת הנשיאים | מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

העדר התואר

"ויהי המקריב ביום הראשון...נחשון בן־עמינדב" (במדבר ז, יב). נחשון לא נקרא כאן בתואר נשיא, כדי שלא יתגאה על שהקריב ראשון. אולם כל האחרים נקראים נשיאים, מפני שהשפילו את עצמם והקריבו אחריו.

(חזקוני)

שמו הלך לפניו

עוד טעם: כי שמו של נחשון בן־עמינדב הלך לפניו, על שקפץ ראשון לתוך המים, ושמו היה חשוב מן התואר.

(עיטורי תורה)

כתר מלכות

"ביום הראשון" בגימטרייה 'כתר' - ששימאות ועשרים. ביום הזה הקריב נחשון בן־עמינדב למטה יהודה, שכתר המלכות ניתן לו.

(אור התורה)

הקרבה על-פי השורש

קרבת הנשיאים חוזרים ונשנים בתורה בכל נשיא ונשיא, כי כל נשיא הקריב את קרבנו בדרך המתאימה לשורש שבטו למעלה, וכך המשיך משורש זה ביטול וקבלת עול בכל אנשי שבטו. לכן הוכפלו פרטי הקרבן של כל נשיא, כי כל אחד ואחד מהם המשיך המשכה אחרת.

(לקוטי תורה)

לחתור לביטול במציאות

"ביום שנים־עשר יום נשיא לבני נפתלי" (במדבר ז, עה). במדרש נאמר שנשיא נפתלי הביא את קרבנו כנגד האבות והאימהות. עבודת השבטים היא ביטול היש בלבד, ואילו עבודת האבות והאימהות היא ביטול במציאות. ההוראה מהבאת הקרבן כנגד האבות והאימהות היא שעל כל אחד ואחד לחתור לדרגת ביטול במציאות.

(הרבי מליובאוויטש)

התחדשות תמידית

"זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו... זאת חנוכת המזבח אחרי המשח אותו" (במדבר ז, פד-פה). יש להשתדל שרוח ההתחדשות של חנוכת המזבח לא תפוג לעולם. שההתחדשות של "ביום הימשח אותו" תישאר גם "אחרי הימשח אותו".

(פניני התורה)

להיכלל עם כל העם

"קערות כסף שתיים־עשרה" (במדבר ז, פד). מפרש רש"י: "הם הם שהתנדבו ולא אירע בהם פסול". עניין זה נרמז בפסוק זה דווקא, מפני שבו נכללים קרבנות כל הנשיאים. כך גם בתפילה, שהיא במקום קרבנות, האדם חייב לכלול את עצמו עם הציבור קודם שהוא מתפלל, ואז מובטח לו שלא יארע פסול בתפילתו, כי אין הקב"ה מואס בתפילתם של רבים.

(לקוטי שיחות)

הקצין פוטר

פתיית השלג שנחתו באותו בוקר של יום ראשון על העיר מוסט שבאוקראינה הפתיעו מעט את משה הסוחר, שמיהר מאוד לצאת לעסקיו. העגלה המתינה לו ליד הבית, והעגלון כבר תפס את מקומו על מושבו.

בראותו את השלג שהתחיל לרדת חיפש משה את מגפיו, שידו לא נגעה בהם מאז החורף הקודם. לאכזבתו גילה כי המגפיים טעונים תיקון. אין בעיה, אמר בליבו, ברחוב הסמוך מתגורר סנדלר. הוא לקח את המגפיים ויצא במהירות לעבר ביתו של איוון הסנדלר.

הדפיקות העירו את הסנדלר משנת בוקר מתוקה. מיהו הדופק על דלת ביתו ביום ראשון, יום המנוחה? כשפתח את הדלת גילה הפתעתו שבעתיים. הוא לא זכר מתי דרך הסוחר הנכבד משה על מפתן דלתו.

הסוחר הראה לאיוון את הדורש תיקון והאיץ בו לעשות את המלאכה, אולם הסנדלר הגוי לא הביע רצון ליטול את כלי עבודתו. "השכחת, אדון משה, שיום ראשון היום?!", שאל משה הביט בסנדלר ובהחוויתו בידו תנועת ביטול אמר לו כי בהחלט מותר לו לעשות מלאכה ביום ראשון...

כמה מטבעות ששלש משה לידו פתרו את אחרוני הספקות של איוון. הוא לקח את המגפיים לסנדלרייה, נעץ והכה, הדביק ותפר, ובתוך דקות היו מגפיו של משה מוכנים. לאחר ששילם ביד נדיבה יצא משה לדרכו.

בני העיר ששבו מהכנסייה הופתעו לשמוע הלמות פטיש מכיוון סנדלרייתו של איוון. לשאלת שכנו הטוב, ולאדק הנפח, ענה איוון כי שמע מאדון משה הנכבד שאין איסור לעשות מלאכה ביום ראשון, ומכיוון שכן, הוא מעדיף לסיים את ערימת הנעליים שהצטברו אצלו מלהשתעמם בכנסייה. ולאדק הנהה בראשו בהסכמה.

בשבוע הבא ויתר גם ולאדק על הביקור בכנסייה ופתח את הנפחיה. אטאט הצטרפו אליהם עוד ועוד בעלי מלאכה. הללו חדלו מלבוא אל הכנסייה ביום ראשון ופתחו את עסקיהם. הכומר המקומי צפה בדאגה בקהל המידלדל.

החל הכומר לחקור מה גרם לזלזול של התושבים בדת הנוצרית. הוא גילה כי הראשון שהתחיל בכך היה איוון הסנדלר. יום אחד הופיע הכומר

הסוחר משה, על ביזוי הדת הנוצרית. למשה נודע על התלונה שהוגשה נגדו, והוא הספיק להימלט מהעיר ושם פעמיו לבעלו, אל הצדיק רבי ישכר'דוב.

הסכנה הייתה חמורה. נוסף על העונש שעלול משה לקבל המקרה עלול לעורר הדים בין המוני הנוצרים

במפתיע בסנדלרייתו של איוון. הלה מיהר להזמין אל שולחן ערוך ובין השניים התפתחה שיחה. בתוך הדברים גילה איוון כי היהודי משה הוא שאמר לו כי אין כל איסור לעבוד ביום ראשון.

הכומר זעם. הוא פנה אל קצין המשטרה בעיר והגיש תלונה נגד

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

ירידה לצורך עלייה

הדרך אל הגאולה אינה ישרה וחלקה, אלא היא עוברת ירידות ועלויות, נפילות וזינוקים קדימה. גם חייו של אדם, מטבעם, אינם זורמים בקצב אחיד ובמסלול קבוע. נכון יותר לתארם כשורה של עלויות ומורדות, ואף של נפילות ממש.

כולנו מכירים את טעמה של הירידה או הנפילה הרחנית. זו מתרחשת בדרך-כלל סמוך לעלייה. היא באה במפתיע. פתאום האדם מאבד את האש הפנימית שבערה בו, את החום וההתלהבות. הוא חש יובש וקרירות. לפתע מתעוררים בו כל מיני כוחות המטרידים אותו. הוא עומד נבון ומבולבל ואינו מבין למה כל זה קורה לו דווקא אחרי עלייה יפה כליך.

'אין' בין 'יש' ל'יש'

תורת החסידות (ראה הקדמה ל'שער הייחוד והאמונה' בתניא) מסבירה כי הירידה היא שלב טבעי במעבר מדרגה אחת לדרגה גבוהה הרבה יותר. האדם אינו צריך ליפול ברוחו נוכח הירידה שחלה אצלו, אלא להפך, עליו להתעודד ולהתחזק לקראת העלייה העצומה הצפויה לו לאחר הירידה.

ההסבר נעוץ בכלל, שבין 'יש' ל'יש' חייב להיות מצב של 'אין'. בין שלביה אחת לשליבה שנייה בסולם יש חלל ריק. בעלייה קטנה ומדורגת שלב ה'אין' הוא זעיר, ולפעמים כמעט לא מורגש. אך כאשר האדם צריך לעלות למדרגה גבוהה לאין-ערוך ממדרגתו הקודמת, הוא חייב לעבור שלב של ירידה ואף נפילה, שבמהלכו הוא משתחרר מהמושגים ומאמות המידה של דרגתו הקודמת, ונפתח למושגים החדשים של הדרגה החדשה.

בעלייה לדרגה חדשה לגמרי אי אפשר להישאר בעולם המושגים של הדרגה הקודמת. השלב הקודם – אף שהוא טוב ונעלה – עלול להפריע לקליטת המושגים החדשים. המצב שבו האדם עוזב את דרגתו הקודמת, אך טרם קיבל את דרגתו החדשה – הוא היוצר את הירידה או הנפילה.

משלים רבים מובאים על כך. למשל, גרעין שעליו להירקב לגמרי בטרם יצמח ממנו אילן חדש. גם בתהליך של לימוד והבנה יש שמופיעה קושיה חזקה ומותירה את העניין באי-הבנה מוחלטת, ולאחר מכן באים להבנה מעמיקה וחדשה. העיקרון הוא שהירידה מאפשרת את צמיחתו של שלב חדש ונעלה יותר.

הגמרא (בבא מציעא פהא) מספרת על ר' זירא, שכשעלה לארץ-ישראל קיבל עליו להתענות מאה תעניות, כדי לשכוח את התלמוד הבבלי, שלא יבלבל אותו בבואו ללמוד את תורת ארץ-ישראל, שעמדה במדרגה גבוהה יותר. זו דוגמה מובהקת לתפקידה של הירידה, הכנה לקראת עלייה גבוהה ומחודשת.

לא נפילה אמיתית

על כך נאמר (משלי כד, טז): "שבע ייפול צדיק וקם". ה'נפילה' אצל הצדיק אינה תאונה שקורית לו, אלא חלק מעבודתו ושלב שהוא אפילו הכרחי בהתקדמותו ובהתעלותו. העלויות והירידות מעידות שהוא שרוי בתהליך של עלייה, שהוא חי ומתקדם. דווקא יציבות ממושכת עלולה לרמז על קיפאון בעבודת ה'. אדם שדרכו ישרה לפניו ואין בה עלויות ומורדות, יש לו בהחלט סיבה לחשוש שמא דרכו אינה דרך של צדיקים.

אולם גם כאשר הצדיק 'נופל' – אין זו נפילה אמיתית, ככתוב (תהילים לז, כד): "כי ייפול לא יוטל". אמנם הוא ירד ממדרגתו הקודמת, אך עודנו במדרגה גבוהה למדי. ר' זירא, לאחר שביקש לשכוח את התלמוד הבבלי, לא נהפך חליה לעם-הארץ. הוא נשאר תלמיד-יחכם, אלא ששכח את הכללים ושיתות הלימוד של בבל. גם בעת הירידה נשאר באדם רושם מסיים ממדרגתו הקודמת, ובכוחו הוא עולה ומגיע לדרגתו החדשה. וכך, גם בירידה שלפני הגאולה, כבר מתנוצץ אור הגאולה, והיא המובילה אל הגאולה.

בעיר, ואף לשמש עילה לעלילת דם חדשה. שקע הרבי בהרהורים ולאחר מכן אמר למשה: "אמור לי בדיוק מה אמרת לגוי". משה השתדל לחזור בדיוק על מילותיו. נחה דעתו של הצדיק והוא אמר: "הלוא אמרת אמת לאמיתיה". הוא הורה לו להישאר בבעלו עד יעבור זעם.

קצין המשטרה צהל על ההזדמנות להציג ליהודים. הוא ראה בתלונה משימה אישית עליונה בחשיבותה, והחל לאסוף עדויות כביכול על תופעה כללית של זלזול מצד היהודים במנהגי הנוצרים. מדי פעם בפעם דאג להדליף חדשות מהתקדמות ה'חקירה'. עננה ירדה על יהודי העיר והם חששו לבאות.

יום אחד הזמין מפקד המחוז את כל קציני מחוז ז'וליקוב, ובהם גם קצין המשטרה מהעיר מוסט, לאספה דחופה. זה היה בשעה שתיק החקירה שהקצין גיבש נגד הסוחר משה ויהודי העיר בכלל כבר עמד בשלב מתקדם, והקצין קיווה לסיימו לקראת האספה. כך יוכל להציג בגאווה את ממצאיו לעיני הנוכחים, ואולי אף לזכות באות שבה ממופקד המחוז.

בלהיטותו הרבה לסיים את התיק איחר הקצין לצאת אל האספה. הוא ביקש מהעגלון להדהיר את הסוסים ככל יכולתו, אך הדרך התנהלה לאטה. הקצין נכנס בפתח האולם בדיוק כאשר הסתיימה האספה והנוכחים החלו לצאת. מפקד המחוז רתח מזעם והחל לגדף את הקצין על איחורו. בניסיון להציל את כבודו גמגם הקצין כי איחר בגלל תיק החקירה הכבד שבידו.

דבריו העלו את חמתו של המפקד. "מי צריך את החקירות שלך, אם אינך יכול להתייצב בזמן לאספה!" צרח עליו. ברוב זעמו חטף מיד הקצין את התיק והשליכו אל האח הבוערת. המפקד אף הסיר ממדי הקצין את סמל המשטרה ואת דרגותיו, ושילחו בבוז מהאולם.

משה שב לביתו מודה לה' בכל ליבו. לימים נזקק משה לפועל שיעביר בעבורו עצים מן היער אל המחסן שבחצרו. בשוק המתינו פועלים קשיי יום, המצפים לכל עבודה שהיא, כדי להשתכר כמה פרוטות, ומשה הזמין אחד מהם. כשסיים את עבודתו הביט משה בעיניו, וחלחלה אחזה בו: הלוא זה קצין המשטרה לשעבר!

כשהבחין הלה כי הסוחר היהודי זיהה אותו, לא התאפק ואמר בקול שבור: "ידעתי בזמנו שנסעת אל רבך בבעלו. לאחר מעשה הבנתי כי רק כוחותיו המופלאים גרמו לי ליפול מרום תפקידי לעומק שחת – כדי להצילך".

איפה מוצאים כוהן ל'פדיון'?

ועוד. יש גם מידע למי שהחמיצו את המצווה במועדה או לא ידעו על קיומה. חודשים לאחר שהקים את האתר התקשה הרב דערען לעמוד בעומס, והעביר את ניהול המיזם לרב טורנהיים.

סדריו לא צפוי

סדר יומו של הרב טורנהיים אינו צפוי. "לא אחת, כשאני קם בבוקר, אין לי מושג היכן אהיה בערב", הוא אומר. "יש הורים ששומעים על המצווה רק ביום השלושים להולדת הבן ומתקשרים אליי מתוך לחץ. אני מרגיע אותם ומנסה לבדוק אם אוכל לנסוע בעצמי, או לשלוח כוהן המתגורר באותה עיר. לפעמים אני פונה אל שליח חב"ד שהוא גם כוהן, המתגורר באותה עיר, והוא תמיד שמח לקיים את המצווה".

כל 'פדיון' הוא סיפור לעצמו. "מטבע הדברים, המשפחות שפונות אלינו רחוקות מחיי תורה ומצוות, ולכן זו הזדמנות נדירה להציע להן חיבור אל היהדות", הוא אומר. "אני מסביר שכוהן קיבל כוח מיוחד לברך יהודים, ואני מתחיל לברך אותם. זה שובר את המחיצות".

מצווה גוררת מצווה

סיפורים מרגשים מתגלגלים באירועי 'פדיון הבן'. "היה לי 'פדיון' בחדרה לפני כמה שבועות", הוא מספר. "לאחר הטקס ניגש אליי גבר והודה שלא עשה לבנו 'פדיון הבן'. ביררתי שאכן זה בן

בני זוג המתגוררים בתל אביב התלבטו אם לקיים את מצוות 'פדיון הבן' לבנם. האם התעקשה לקיים את המצווה, האב סירב בתוקף. "מי שמע על המצווה הזאת, ומאפה אני מוצא לך עכשיו כוהן?", שאל ברוגז. חיפוש מהיר ברשת המקוונת הביא אותם למיזם 'פדיון הבן' (pidyon.net). הם השאירו באתר את פרטיהם.

כעבור כמה דקות קיבלו שיחת טלפון ממפעיל המיזם, הרב דוד הכוהן טורנהיים (29). ההורים התרגשו. הרב טורנהיים הסביר להם את המצווה ומה עליהם לעשות. כעבור יומיים, במלאת שלושים יום להולדת הבן, בא הרב טורנהיים אל ביתם. "קצת חששתי, מאחר שהם גרים באזור מאוד לאידתי", הוא מספר. "ההתחלה הייתה קריירה, אבל במהרה הופשר הקרח והם קיימו את המצווה מתוך שמחה".

מיזם ברשת

את המיזם המצליח הקים הרב יחזקאל הכוהן דערען, חסיד חב"ד מרחובות. "הוא גילה כי יש הורים שאינם מחוברים לקהילה דתית או לבית כנסת, ואין הם יודעים היכן למצוא כוהן ל'פדיון הבן', ולכן מוותרים על המצווה החשובה", מספר הרב טורנהיים. "לפני כשנתיים וחצי החליט להקים אתר שייטייע להורים לקיים את המצווה".

באתר יש מידע מקיף על המצווה; מיהו בכור; חמישה סלעים - מטבעות ה'פדיון'; זמן ה'פדיון'.

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

כל התורה כולה

שאלה: האם יהודי חייב ללמוד ולדעת גם את ענייני התורה שאינם נוהגים בזמננו, כמו דיני קודשים וטהרות?

תשובה: בעיקרון - כן. במצוות תלמוד תורה, ואף במצוות 'ושיננתם לבניך', שהיא חיובו של האב ללמד את בנו הקטן תורה, נכללים כל חלקי התורה שבכתב ובעלפה, היינו כל ספרי התנ"ך, וכל ההלכות של תרי"ג מצוות שבתורה (=משנה) וטעמיהן בקצרה (=תלמוד), וכל דרשות חז"ל על הפסוקים, שהן האגדות.

אלא שלמעשה, זה דורות רבים, מאחר שכל התורה שבעלפה כתובה לפנינו, אין מלמדים בתלמודי תורה ובישיבות את כל התורה שבעלפה, אלא מסכתות נבחרות, כדי להביא את התלמיד למצב שיוכל ללמוד בעצמו את סוגיות התלמוד, גם את הקשות והמסובכות שבהן, ולהבין ולדעת הלכה

הכוהן ששובר מחיצות. הרב טורנהיים ב'פדיון הבן'

בכור, עלפי ההלכה, ובאותו אירוע ערכנו 'פדיון' גם לבן הזה. רבים הזילו דמעה מהתרגשות. יש הורים שמוסיפים לשמור אתי על קשר בענייני יהדות, ואני משתדל להנחות אותם".

הנה מכתב טרי מאת בנייהוג שבות ואורי: "ב'13.5.12 ערכנו את פדיון הבן. על אף התגובות הספקניות מהמשפחה המצומצמת לגבי קיום הטקס, ברגע שנכנס דוד הכוהן, התרככו הספקות. באופן רגיש ומקצועי ערך את הטקס, הסביר על משמעותו וענה על שאלות (לכשעל) ... הרגישות של דוד קסמה לכולם".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציין' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציין' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

חדש: סודות הגאולה

כל מה שצריך לדעת על הגאולה וביאת המשיח

דמותו של המשיח • תהליכי הגאולה • מה יהיה בימות המשיח • תחיית המתים • ועוד

ספר מרתק, מאיר עיניים, כתוב בסגנון קולח ובהיר, ניקוד מלא

להזמנות: טל' 1-718-6041020

